

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **G. P.**, st. příslušnost XXX
na území ČR bytem XXX
zastoupen Mgr. Akbulatem Kadievem, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 775/8, Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne XXX, č. j. XA a ze dne XXX, č. j. XB,
takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne XXX, č. j. XA, se odmítá.
- II. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Akbulata Kadieva, advokáta.
- III. Soud ukládá žalobci, aby soudu do 3 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil:
 - a) název poskytovatele platebních služeb (banky) a číslo účtu, na který má být převedena částka odpovídající soudnímu poplatku, o jehož vrácení bylo rozhodnuto,

nebo, není-li to možné,

- b) poštovní adresu místa, popř. jméno a příjmení osoby, které má být částka vyplacena prostřednictvím poštovní poukázky.
- IV. Žaloba proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne XXX, č. j. XB, se zamítá.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedených rozhodnutí žalované, a to, rozhodnutí žalované ze dne XXX, č. j. XA, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení OAM ze dne XXX, č. j. XXX, o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení předvolání k výsledku podle § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno (dále jen „žalobou napadené rozhodnutí I.“), a dále rozhodnutí žalované ze dne XXX, č. j. XB, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „OAM“) ze dne XXX, č. j. XXX, jímž bylo podle § 169r odstavec jedna písmeno n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „ZPC“), zastaveno řízení o jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu na území, neboť se bez vážného důvodu nedostavil k výsledku, a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno (dále též „žalobou napadené rozhodnutí II.“).
2. Z odůvodnění obou žalobou napadených rozhodnutí vyplynulo, že žalobce dne XXX požádal OAM o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle § 87 b odstavec 1 ZPC s přeloženými dokumenty, mj. i oddacím listem o manželství s paní N. C., státní příslušnicí České republiky a její občanský průkaz, po výzvě žádost doplnil (dále jen „žádost o pobyt“). Za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti dle § 3 správního řádu, jej OAM dne XXX předvolal k výsledku podle § 169 j odstavec 1 zákona o pobytu cizinců a jeho manželku jako svědka podle § 55 správního řádu na den XXX (dále jen „předvolání k výsledku“). Předvolání bylo odesláno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (dále též „pošta“) na adresu pobytu žalobce XXX. Písemnost doručovaná žalobci se však OAM vrátila s poznámkou doručovatele „nemá schránku“, proto bylo předvolání doručeno veřejného vyhláškou dle § 25 odstavec 1 správního řádu dne XXX. Manželce bylo předvolání k výsledku jako svědka řádně doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne XXX. Žalobce se ve stanoveném termínu k výsledku nedostavil, o čemž byl učiněn úřední záznam ze dne XXX. OAM následně usnesením ze dne XXX, č. j. XXX řízení o žádosti zastavil dle § 169 r odstavec 1 písmeno n) ZPC, neboť se žalobce bez vážného důvodu k výsledku nedostavil (dále též „usnesení o zastavení řízení“). Tato písemnost byla žalobci řádně doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 4. 2. 2022 v souladu s § 24 odstavec 1 správního řádu. Proti usnesení o zastavení řízení podal žalobce včas odvolání. Učinil tak nejprve blanketní formou, následně je po nahlédnutí do spisu doplnil. V odvolání, obdobně jako v žalobě, namítal, že je vrácení předvolání k výsledku pochybením provozovatele poštovních služeb, neboť má v místě bydliště řádně označenou poštovní schránku se jménem a příjmením, což doložil fotografiemi schránky a cestovního pasu, kde je jako adresa uvedena adresa, na kterou mu bylo doručováno. Současně žalobce požádal o určení neplatnosti doručení a navrácení v

předešlých stav dle § 24 odstavec 2 ve spojení s § 41 správního řádu. Upozornil, že se dne XXX uskutečnil výslech manželky, o kterém neexistuje záznam, několikrát ji vyslýchala Policie České republiky (dále jen „Policie“), ani o těchto úkonech není ve spise záznam.

3. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí I. konkrétně dále vyplynulo, že žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí OAM, kterým žádosti žalobce o navrácení předešlý stav nevyhověl pro nesplnění podmínek § 24 odstavec 2 ani § 41 odstavec 2 a 4 správního řádu. Žalovaná poukázala na § 169 a odstavec 1 ZPC a § 25 odstavec 1 správního řádu a uvedla, že OAM postupoval v souladu se zákonem, když předvolání k výslechu žalobci odeslal na adresu evidovanou v informačním systému cizinců, a protože zásilka nebyla doručena. OAM poté přistoupil k doručování veřejnou vyhláškou nikoli proto, že by žalobce byl osobou neznámého pobytu nebo sídla, ale proto, že je způsob doručování upraven v zákoně o pobytu cizinců odlišně. OAM tedy nebyl povinen pokus o doručení opakovat. Žalovaná k tomu dále poukázala na záznam Policie ze dne XXX o pobytových kontrolách v místě pobytu žalobce ve dne XXX, XXX a XXX (dále též „pobytové kontroly“). Z nich vyplývá, že je bytový dům těžko přístupný, v chodbě domu je označena poštovní schránka se jménem „XXX“. Nato žalovaná konstatoval, že předvolání k výslechu ze dne XXX bylo manželce žalobce stejným provozovatelem poštovních služeb dne XXX doručeno, z čehož je zřejmé, že schránka byla dostupná a nebyla v době předvolání označena jménem žalobce, neboť mu bylo na shodnou adresu ve stejný den odesláno předvolání k výslechu. Lze se tak důvodně domnívat, že doručovatel nezjistil žádné vhodné místo, kde by mohl poučení o uložení zásilky umístit. Policie přitom neměla důvod dokumentovat vzhled poštovní schránky, neboť to nebylo předmětem pobytových kontrol. OAM ani žalovaná neupřednostňovali informaci policie, avšak sdělení, že schránka byla označena pouze jménem manželky odlišným od jména žalobce, potvrzuje i výsledek doručování, tedy postup provozovatele poštovních služeb. Bylo na žalobci, aby po podání žádosti o pobyt umožnil na adrese pobytu komunikaci s OAM a zajistil bezproblémové posouzení žádosti. Je totiž především na žalobci v řízení o jeho žádosti, aby vyvinul potřebnou součinnost. Doručování veřejnou vyhláškou tak bylo v souladu se zákonem a žalovaná odmítla tvrzení žalobce, že OAM si byl vědom toho, že nebude mít možnost, jakkoliv se o zásilce dozvědět. Uvedla, že doručování veřejnou vyhláškou je jedním ze zákonných způsobů doručování, a pokud by dotčené osoby neměly možnost se o doručení zásilky dozvědět, pak by jeho zakotvení v zákoně postrádalo smysl. Vzhledem k tomu, že žalobce neprokázal splnění podmínky § 41 odstavec 4 správního řádu, žalovaná jeho odvolání žalobou napadeným rozhodnutím I. zamítla.
4. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí II. dále konkrétně vyplynulo, že se žalovaná vypořádala s odvolacími důvody žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí OAM, který řízení o žádosti žalobce o pobyt zastavil, neboť se nedostavil k výslechu. K tomu žalovaná přisvědčila právnímu posouzení OAM, poukázala na § 169 r odstavec 1 písmeno n) zákona o pobytu cizinců a § 169 a odstavec 1 téhož zákona, podle kterého se doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému. Odstavec 2 téhož zákonného ustanovení pak stanoví, že se doručuje veřejnou vyhláškou. Tedy OAM postupoval v souladu s těmito zákonnými ustanoveními a za situace, kdy se nepodařilo žalobci předvolání k výslechu doručit, přistoupil k doručování veřejnou vyhláškou podle § 25 odstavec 1 správního řádu. K dalším odvolacím námitkám konstatovala, že součástí správního spisu je úřední záznam OAM ze dne XXX, z něhož vyplynulo, že se manželka žalobce k výslechu dostavila, nikoliv, že by byl její výslech proveden. Žalovaná ve shodě s odůvodněním prvostupňového

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozhodnutí OAM poukázala na pobytové kontroly Policie a zjištění z nich vyplývající. K odvolací námitce nepřiměřenosti postupu OAM poznamenala, že žalobci není znemožněno pobývat na území ČR, neboť může opětovně podat žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu, která bude posouzena podle zákona o pobytu cizinců.

II. Žaloba

5. *Proti oběma žalobou napadeným rozhodnutím* žalobce tvrdil, že jediným důvodem pro jejich vydání byla skutečnost, že se dne XXX nedostavil k výsledku, poukázal v tomto směru na svá odvolání a namítal, že má v místě bydliště od počátku řádně označenou poštovní schránku se jménem a příjmením. Uvedené dokládal fotografickými snímky schránky a reakcí České pošty ze dne XXX a XXX s tím, že se mu sice nepodařilo jednoznačně vyvrátit tvrzení České pošty, že v případě prvního doručování písemnosti v XXX neměl řádně označenou schránku svým jménem. Poukázal na sdělení České pošty ze dne XXX, podle kterého přinejmenším v případě doručení prvostupňového rozhodnutí OAM ve věci jeho žádosti o určení neplatnosti doručení bylo doručováno do poštovní schránky žalobce, označené jeho jménem. K tomu z vyjádření České pošty citoval. Z důvodu opatrnosti trval na svém stanovisku, že měl poštovní schránku řádně označenou od počátku řízení a není mu známo, proč Česká pošta v případě doručování písemnosti v XXX tvrdí opak, avšak v případě doručení prvostupňového rozhodnutí OAM o zamítnutí žádosti o určení neplatnosti doručení zásilky dne XXX již přiznává, že žalobce měl schránku řádně označenou. Podle žalobce se touto skutečností měl OAM a žalovaná zabývat, o to se ale ani nepokusili. Pokud by soud tuto skutečnost nepovažoval za dostatečnou vadu řízení, měla by být obě rozhodnutí zrušena, protože OAM bez dalšího předpokládal, že žalobce uvádí nepravdu a svou schránku označil jménem až poté, kdy se dozvěděl o zamítavém rozhodnutí OAM ve věci žádosti o určení neplatnosti doručení. Předmětná sdělení České pošty žalobce žalované s odvoláními nezaslal, protože zjišťoval další okolnosti doručování, ale tyto úkony měly provádět správní orgány za účelem zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti dle § 3 správního řádu.
6. *U žalobou napadeného rozhodnutí I.* konkrétně brojil proti doručování veřejnou vyhláškou. Odůvodnění správních orgánů považoval za alibistický argument, poukazoval na to, že v praxi cizinci nemají reálnou možnost se s takovým rozhodnutím seznámit, neboť nekontrolují veřejné vyhlášky z důvodu doručování. Měl za to, že takový způsob by měl být vyhrazen pro případy, kdy správní orgán nemá možnost, jak doručit účastníkovi řízení výzvu či jiné rozhodnutí. Namítal, že se měl správní orgán pokusit výzvu k výsledku doručit opakovaně, případně mohl být žalobce o výsledku informován prostřednictvím manželky. Za nepodložený považoval argument žalované na straně 3 odstavec 4 žalobou napadeného rozhodnutí II., že se mohl výsledku účastnit, neboť byl v bytě zastižen XXX. K tomu uvedl, že v tomto rozsahu považuje žalobou napadené rozhodnutí II. za nepřezkoumatelné. Poukázal na to, že ustanovení § 169 a odstavec 2 ZPC přímo odkazuje na § 23 a § 24 správního řádu, které řeší situace, kdy adresát není zastižen a písemnost se uloží. Poukázal i na sdělení České pošty, která v prvním případě doručování neměla k dispozici pokyn odesílatele pro uložení zásilky i když je adresát neznámý a k výzvě s poučením o této skutečnosti. Ze sdělení České pošty k tomu citoval. Uzavřel, že OAM pochybil při výběru způsobu doručení a považoval jeho postup za záměrný. Tvrdil, že neměl a nemá motivaci vyhýbat se úkonům správního řízení, se všemi správními orgány dobrovolně spolupracuje a poskytuje veškerou součinnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

7. K žalobou napadenému rozhodnutí II. poukázal na to, že řízení bylo zastaveno po jediném neúspěšném pokusu o doručení, OAM mohl kontaktovat jeho manželku a informovat ji o termínu o konání, namísto toho zcela formalisticky využil neúspěšný pokus o doručení jako záminku pro zastavení řízení. Poukazoval na doplnění odvolání v tomto řízení a tvrdil, že výslech manželky dne XXX proběhl, vyslyšala ji také Policie v místě jejího pobytu, aniž by o všech těchto úkonech byl ve spise záznam. Uvedené považoval za porušení § 18 správního řádu. Vytkl pracovníkům Policie, že při mnohačetných pobytových kontrolách jemu ani manželce nesdělil, že se má žalobce dostavit k výslechu. Pro zjištění skutečného stavu věci by měli být soudem vyslechnuti policisté, které označil. Konstatoval, že jeho manželka je těhotná a samotná tato skutečnost vypovídá o vážnosti jejich vztahu.
8. Ve vztahu k oběma žalobou napadeným rozhodnutím uzavřel, že by měla být zrušena pro vadu řízení podle § 76 odstavec 1 písmeno c) s. ř. s., ve spojení s § 78 odstavec 1 téhož zákona. Dle žalobce došlo ke zneužití mezi správního uvážení zejména ze strany OAM, čímž je naplněn rovněž důvod pro zrušení podle § 78 odstavec 1 s. ř. s. Rozhodnutí OAM a žalobou napadená rozhodnutí považoval za nepřezkoumatelná dle § 76 odstavec 1 písmeno a) s. ř. s., u žalované je pak dán důvod pro zrušení podle téhož zákonného ustanovení, protože se nevypořádala s jeho argumenty a tvrzeními v odvolání.
9. Žalobce žádal, aby soud žalobu napadená rozhodnutí, jak už i rozhodnutí OAM zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. vyjádření k žalobě

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná stručně shrnula skutkový stav a vyjádřila se k žalobním bodům. K námitce žalobce zpochybňující řádné doručení předvolání k výslechu, poukázala na způsob doručování dle správního řádu a ustanovení § 169a ZPC s tím, že OAM tento postup dodržel a s otázkou neplatnosti doručení předvolání k výslechu se vypořádal v prvostupňovém rozhodnutí. OAM rovněž právem zmínil záznam policie o pobytové kontrole ze dne XXX a údaj pošty na obálce doručovaného předvolání. Závěry OAM nebyly zpochybněny ani sděleními České pošty, na která poukázal žalobce v žalobě. Doručení usnesení o zastavení řízení zpochybňováno není. Bylo na žalobci, aby prokázal, že při doručování předvolání k výslechu došlo k pochybení provozovatele poštovních služeb, což se nestalo, ustanovení § 41 odstavec 4 správního řádu tak nebylo naplněno. Žalovaná uznala námitku nedostatečného odůvodnění závěru, že byl účastník řízení minimálně fakticky informován o plánovaném výslechu manželky, poukázala ale na to, že to nezpůsobuje nesprávnost napadeného rozhodnutí, ani jeho nepřezkoumatelnost, neboť řízení je vedeno pouze na úrovni posouzení řádného doručení. Při doručování předvolání k výslechu nedošlo k porušení ani § 23 a § 24 správního řádu, ani § 169a ZPC. Zdůraznila, že se při doručování písemností, jimiž se příjemci ukládá povinnost, kterou musí vykonat osobně, pokyn provozovateli poštovních služeb k vložení písemnosti do schránky nedává. Navíc, pokud schránka nebyla označena jménem žalobce, který neprokázal opak, nebylo předvolání kam vložit. Konstatovala, že součástí spisového materiálu nejsou protokoly o výslechu manželky žalobce. Pokud ji příslušníci Policie při provedení pobytové kontroly, či příslušný pracovník OAM při jejím dostavení se k výslechu (který se neuskutečnil), položili dotazy, nelze tento postup označit za výslech. Nadto pracovníci Policie nejsou o zamýšleném provedení výslechu ani informováni, nemohli proto manželce žalobce poskytnout informace. Řízení o žádosti bylo zastaveno z důvodu nedostavení se žalobce k výslechu. Jeho informace o tom,

že je manželka v jiném stavu, nemá vztah k důvodu zastavení řízení. Žalovaná zdůraznila, že žalobci není znemožněn pobyt na území ČR, neboť může opětovně podat žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu.

11. Žalovaná žádala, aby soud žalobu zamítl.

IV. posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání, postupem podle § 51 odstavec 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Soud neprovedl důkazy navržené žalobcem, neboť pro posouzení zákonnosti žalobou napadených rozhodnutí postačuje obsah spisového materiálu, ze kterého soud při přezkumu vychází.
13. Soud předně uvádí, že neshledal důvody pro projednání žalobou napadeného rozhodnutí I. ve věci žádosti o určení neplatnosti doručení předvolání k výsledku podle § 24 odstavec 2 správního řádu. Usnesení o určení neplatnosti doručení podle § 24 odstavec 2 správního řádu ve spojení s § 41 odstavec 6 téhož zákona totiž není rozhodnutím ve smyslu § 65 odstavec 1 s. ř. s., tedy úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Ze soudního přezkumu je proto vyloučeno podle § 70 písmeno a s. ř. s. Soud proto žalobu proti žalobu napadenému rozhodnutí I. jako nepřípustnou podle § 46 odstavec 1 písmeno d) s. ř. s. odmítl (výrok I.). K tomu srovnej obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2022, č. j. 4As 192/2019-66.
14. Výrok o vrácení soudního poplatku je odůvodněno ustanovením § 10 odstavec 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu zaplacený soudní poplatek (výrok II.).
15. Soud pro účely vrácení soudního poplatku ve stanovené lhůtě vyzval žalobce ke sdělení místa, na které bude poplatek vrácen v případě, že číslo účtu žalobce soudu nesdělí či se nepodaří vyplatit částku na sdělenou adresu, má se za to, že žalobce neposkytl součinnost potřebnou ke splnění dluhu a nedojde k prodlení věřitele. (výrok III).
16. Při posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí II. soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Soud předně poukazuje na právní úpravu ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění (stav k 30. 6. 2023). Podle kterého se *unesením také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku.*
18. Podle ustanovení § 169a odst. 1, 2 téhož zákona *doručuje-li správní orgán prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v řízení o žádosti podle tohoto zákona nebo v řízení o zrušení údaje o místě hlášeného pobytu cizince na území podle § 98a písemnost cizinci oprávněnému pobývat na území, doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odst. 3 nebo sdělenou podle § 19 odst. 3 správního řádu, a není-li údaj o této adrese veden, na adresu místa hlášeného pobytu cizince na území. (2) Nedošlo-li při doručování podle odstavce 1 k převzetí písemnosti cizincem nebo k jejímu doručení způsobem uvedeným v § 23 a 24 správního řádu, doručuje se veřejnou vyhláškou.*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

19. Podle ustanovení § 25 odst. 1 správního řádu *osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou.*
20. Podstatou sporu je posouzení, zda bylo předvolání k výsledku žalobci doručováno v souladu se zákonem, či nikoliv.
21. Z obsahu spisového materiálu k tomu vyplynulo, že předvolání k výsledku bylo žalobci doručováno prostřednictvím doručovatele poštovních služeb, přičemž se písemnost vrátila OAM zpět s poznámkou pošty, že je adresát na uvedené adrese neznámý, nemá schránku. Také záznam Policie o pobytových kontrolách svědčí o tom, že poštovní schránka v chodbě domu (místa pobytu žalobce) byla v době konání těchto pobytových kontrol v prosinci roku 2021 označena pouze jménem Ciko Natalije. Tato zjištění nejsou zároveň v rozporu s tvrzením žalobce (až) v podané žalobě, kdy odkázal na sdělení České pošty, z něhož vyplynulo, že v době doručování předvolání k výsledku v XXX nebyla schránka označena jeho jménem. Žalobce opak tvrdil „z opatrnosti“ a poukazoval na doručení prvostupňového rozhodnutí OAM ze dne XXX, č. j. XXX, které se ale týká zastavení řízení o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu. Doručování tohoto rozhodnutí není předmětem posuzování v nyní projednávané věci. V ní je stěžejní doručování předvolání k výsledku ze dne XXX na den XXX, tedy doručování v XXX, nikoliv v lednu 2022. Lze tak učinit dílčí závěr, že žalobci bylo doručováno v souladu s ustanovením § 169a odstavec 2 zákona o pobytu cizinců, neboť nebyly splněny podmínky odstavce 1 téhož zákonného ustanovení, kdy bylo sice OAM doručováno na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odstavec 3, ale neúspěšně. Proto OAM právem přistoupil k doručení veřejnou vyhláškou, jak jej k tomu zákonodárce v ustanovení § 169a odstavec 2 zákona o pobytu cizinců vede. Současně je třeba uvést, že předvolání k výsledku bylo žalobci doručováno v souladu s ustanovením § 19 odst. 5 správního řádu do vlastních rukou, neboť se s ohledem na § 59 téhož zákona jednalo o písemnost, jejímž prostřednictvím správní orgán žalobce předvolával k úkonu, při němž je nutná jeho osobní účast. Pro úplnost soud uvádí, že ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, na které odkazuje ustanovení § 169a odst. 2, na projednávanou věc nedopadá. Ustanovení § 23 správního řádu se totiž vztahuje k uložení zásilky. To ale nebylo odesílatelem (OAM) právě pro povahu doručované písemnosti (žalobce musí něco vykonat), poště umožněno. Ustanovení § 24 správního řádu pak zakotvuje překážky při doručování v případě uložení písemnosti či v případě znemožnění jejího přijetí adresátem.
22. Lze tak uzavřít, že bylo naplněno ustanovení § 169a odstavec 2, které jednoznačně stanoví, že pokud nedoručí při doručování podle odstavce 1 k převzetí písemnosti cizincem nebo k jejímu doručení způsobem dle § 23 a § 24 správního řádu, doručuje se veřejnou vyhláškou. Doručování veřejnou vyhláškou, upravuje (obecně) ustanovení § 25 odstavec 1 správního řádu, kde se stanoví *Osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou.* OAM a žalovaná, která jeho rozhodnutí potvrdila, tak postupovali v souladu se zákonem, pokud předvolání k výsledku žalobci za zjištěného skutkového stavu doručovali veřejnou vyhláškou. Námitky žalobce proti tomuto způsobu doručování proto neobstojí. Irelevantní je i jeho tvrzení, že správní orgány měly přistoupit k opakovanému doručování na jeho adresu, stejně jako jeho obrana, že v praxi cizinci, jakož i jiní účastníci řízení, nemají reálnou možnost se s takovým rozhodnutím seznámit, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nikdo nekontroluje veřejné vyhlášky jenom proto, že by jim mohli být prostřednictvím nich teoreticky doručeny nějaké písemnosti. Je totiž na žalobci, který je v pozici žadatele, aby v maximálně možné míře umožnil komunikaci se správním orgánem, u něhož žádost uplatnil. Zároveň je povinen respektovat zákon o pobytu cizinců, který mu mimo jiné ukládá, aby se zdržoval na adrese evidované v informačním systému cizinců dle § 158 odstavec 3 zákona o pobytu cizinců, anebo takovou změnu místa a pobytu v souladu s § 98 téhož zákona cizinecké policii hlásil.

23. Výtky žalobce proti odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí II. na straně 3 odstavec 4 byla žalovanou akceptována a soud ve shodě s ní uvádí, že nemá vliv na zákonnost posouzení věci samé, neboť její podstatou je přezkoumání, zda žalovaná, respektive OAM postupovali v souladu se zákonem při doručování předvolání žalobce k výslechu, či nikoliv. Taková vada odůvodnění rozhodnutí proto nemohla být důvodem pro jeho zrušení soudem.
24. S ohledem na předmět projednávané věci soud považuje za neopodstatněné i tvrzení žalobce o těhotenství jeho manželky, které by snad mělo vypovídat o vážnosti jejich vztahu. Stejně tak jsou nedůvodné výhrady žalobce vůči postupu Policie při pobytových kontrolách. Ve věci rozhodoval OAM a žalovaná, nikoli Policie, jejíž zpráva o výsledku pobytových kontrol se stala pouze jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí. Pro úplnost soud v této souvislosti uvádí, že se z obsahu spisového materiálu nepodává, že by manželka žalobce byla jako svědek vyslechnuta dne 17. 1. 2022. Součástí správního spisu je pouze záznam o tom, že se dostavila k výslechu, ze správního spisu nevyplývá, že byla jako svědek slyšena.
25. Rozhodnutí OAM ve spojení s žalobou napadeným rozhodnutím II. o zastavení řízení o žádosti proto, že se žalobce nedostavil k výslechu dle § 169r odst. 1 písm. n) ZPC, bylo vydáno v souladu se zákonem.
26. Soud proto žalobu proti žalobou napadenému rozhodnutí II. podle § 78 odstavec 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. září 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.